

EGYSÉGET A BARLANGKUTATÓ MUNKÁBAN

Irta: KADIC OTTOKÁR dr.

A magyarságnak egyik régóta beismert hibája a széthuzás. A hazafiak ahelyett, hogy idejüket és erejüköt nemzeti célok elérésére egyesítenék, különvéleményük és különakarásuk folytán azt szétforgácsolják. Innen van az, hogy az időnként felmerülő legnemesebb törekvések sem tudnak a kívánt alakban megvalósulni. Egy-egy jó gondolatot valamely társadalmi körben megtárgyalják, elhangzik számos lelkes felszólalás, a nemes cél megvalósítására külön bizottságot alakítanak, az indítványozót megválasztják elnökül s ezzel, a legtöbb esetben, a fontos ügy elintéződik. Az ügy érdekében esetleg történik egy-néhány fontos lépés, de a tagok túlnyomó része nem ér rá az ügygel foglalkozni, a lelkesedés ellanyhul, a beigért anyagi támogatás elmarad, a tulajdonképeni munka pedig, ilyen körülmények között, rendszerint elsorvad. Sok esetben a kívánt eredmény azért is elmarad, mert a kitűzött cél körül csoportosulók legtöbbje szívesen vezet, irányít, készséggel ad jó tanácsokat, de dolgozni nem hajlandó.

Ez a széthuzás áthatja társadalmi életünk majdnem minden vonatkozásait. Tapasztaljuk ezt úgy politikai, mint társadalmi, sőt tudományos életünkben is. Ettől a nyavalyától mi magyarok sehogys tudunk szabadulni, dacára annak, hogy éppen napjainkban azt látjuk, hogy egyik-másik nemzet mire képes, ha népi erejét valamely magasztos nemzeti cél elérésére összpontosítja.

Amikor harminc év előtt a sors személyemet a hazai barlang- és őskutatás felé sodorta és első barlangkutatóm oly fényes eredménnyel jártak, itt is felmerült annak szüksége, hogy a Magyarhoni Földtani Társulat kebelében „barlangkutató bizottságot” létesítsünk. A bizottság három év alatt olyan kiváló munkásságot fejtett ki, tagokban annyira megszorodott, hogy állandó jellegű „szakosztálya” kellett átszerveznünk. Bár működésünk első sorban tudományos volt, én barlangkutatóimnál mindenkor a turista szempontot is szem előtt tartottam. Ennélfogva minden barlangot, amellyel tudományosan foglalkoztam, turista szempontból is rendeztem. Az ásátás folytán kiemelt anyagot a nyílás előtt terraszszerűen elhelyeztettem, az ásátás után a barlang belsejét vízszintesen kiegyenlítetttem, a barlanghoz eserkészutat és lépcsőket építettem, a barlangot felmértem, térképbe jegyeztem, külsejéről és belsejéről fényképeket készítettem s végül valamely folyóiratban megismerttettem. Mindezzel nemcsak a tudományak, hanem a turistaságnak is szolgálatot kívántam tenni.

Ebben a rendszeres barlangkutató munkában turisták is résztvettek, egy-néhányan bizottságunkba és szakosztályunkba tagul is beléptek. Hogy a turistákat minél szorosabban magunkhoz fűzzük s a velünk való együttműködést lehetővé tegyük, 1926-ban önálló Magyar Barlangkutató Társulatot alapítottunk

s alapszabályainkban a turistaságnak széleskörű barlangkutató tevékenységet biztosítottunk. Azt hittük, hogy minden magyar turista, aki barlangkutatáshoz bizonyos hajlandóságot érez, Társulatunkban közös munkára társul.

Nagy volt a meglepetésünk, amikor néhány év múlva éppen az ellenkezőről győződöttünk meg. Az történt ugyanis, hogy ha valamelyik turistaegyesületben egy-néhányan barlangok kutatására hajlandóságot éreztek, mindjárt külön barlangkutató csoportot alakítottak. Így jött létre az a sok barlangkutató szakosztály, bizottság és csoport, anélkül, hogy a turisztai barlangkutató színvonal hazánkban ezzel lényegesen emelkedett volna. Ennek az eredménytelenségnek főokát a munkaerőt szétforgácsolásában, a céltudatos, szakszerű vezetés és az anyagi eszközök hiányában látom. Majdtem minden ilyen külön tevékenykedni akaró barlangkutató turistacsoporttal az történt, amit közleményem bevezető részében mondtam.

Ezek után felmerül a kérdés: hogyan lehetne mindezeket a külön működő barlangkutató turistacsoportokat egységes, céltudatosabb és eredményesebb munkára egyesíteni? Erre a kérdésre egyik-másik barlangkutató turistacsoport megadta a választ. Belátva, hogy egymaguk nem tudnak meg-

Isopan JSS	21/10 °Din
Isopan	17/10 °Din
Isochrom	13/10 °Din
Isorapid	16/10 °Din

tekerécsfilmek
olcsóbbak lettek!

MAGYAR TURISTA ÉLET 13 -14.

VII. évf. 8. sz.

1933. apr. 30

felelő eredményeket elérni, barlangkutató működésüket Társulatunk vezetése alá helyezték. Ezt tette elsősorban a legrégebbi barlangkutató egyesület, a Pannónia Turista Egyesület, amelynek a Pálvölgyi barlang fejlesztésére a székesfővárosnál sikerült jelentős anyagi támogatást kieszközölnünk s azóta évenként kiváló barlangkutató eredményeket tud felmutatni. Hasonló viszonyba lépett velünk több más turistaegyesület is.

A felsorolt esetek máris bizonyos összpontosítást, egy közös cél elérésére irányuló szövetkezést jelentenek. Ha a magyar turistai barlangkutatót helyesebben nem tudjuk megoldani, ez is jobb, mint a különmunkálkodás. A legcélszerűbb megoldás azonban az volna, ha barlangkutató turistáink belépnének a Magyar Barlangkutató Társulatba s ennek irányítása és támogatása mellett, végeznék barlangkutató vállalkozásaikat. Ez a változás azonban csak abban az esetben vezetne pozitív eredményekhez, ha ezt a turistai barlangkutató törekvést valamely magasabb turistaszervezet anyagi támogatásban részesítené. Itt első sorban a Magyar Turista Szövetségre gondolok. Éppen úgy, ahogy a székesfővárosi barlangjai ügyét Társulatunkra bízta s ez irányú törekvéseinket anyagilag támogatja, a Szövetség is a hazai barlangkutató turistavonakozású feladatait Társulatunkra, mint erre leghivatottabb szakegyesületre bízhatná s

ez irányú törekvésünkben anyagilag támogathatna. Ebben az esetben a Szövetségben működő barlangbizottság fölöslegessé válna. A Baradla ügye s ennek bizottsága, különleges helyzeténél fogva, természetesen, továbbra is közvetlenül a Szövetség fennhatósága alatt maradna.

Ha a Magyar Turista Szövetséggel sikerülne a fent kifejtett barlangkutató munkaprogrammot megvalósítanunk, akkor a Szövetség anyagi támogatásával és a barlangkutató turistáink egyesített, céltudatos közreműködésével évenként igen szép eredményeket tudnánk elérni. Példaképpen szolgáljanak a budai Vár barlangpincéiben az utolsó években elért szép eredmények.

Ismétlem, a kívánt célt úgy is el tudjuk érni, ha a szóban álló munkát a Magyar Turista Szövetségben végezzük, de sokkal helyesebbnek és célszerűbbnek találom, ha a Szövetség ezt a speciális munkakört a Magyar Barlangkutató Társulatra, mint erre leghivatottabb hazai szakegyesületre bízza. Lényegében mindegy, hogy ezt a munkát hol végezzük el; itt az a fontos, hogy a hazai barlangkutatót egyesített erővel, egységes terv szerint végezzük s még fontosabb, hogy ezt a munkát anyagilag támogassák. Ha ezt a támogatást a Szövetség elvállalná, nagy szolgálatot tenné a hazai barlangkutatásnak.